

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 16C/233/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1214205704
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Bieliková
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2015:1214205704.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v konaní pred samosudkyňou JUDr. Evou Bielikovou v právnej veci navrhovateľa: L. G., U. XX.XX.XXXX, F. R. A. XX/C, XXX XX R. zastúpená: AGILITA advokátska kancelária, v.o.s. so sídlom Panenská 7, 811 03 Bratislava proti odporkyňi: Q. E., F. XXX XX, B.: XXXXXXXX zastúpená Mgr. Jánom Mravcom, Hviezdoslavova 1952/3, Čadca o zaplatenie 3.800,-€ s príslušenstvom takto,

rozhodol:

Odporkyňa je p o v i n n á zaplatiť navrhovateľke sumu vo výške 2.600,-€ spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 2.600,-€ od 10.04.2013 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 3.800,-€ od 15.11.2011 do 01.12.2012 ako aj náhradu trov konania a náhradu trov právneho zastúpenia všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľka sa návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 05.03.2014 domáhala od odporkyne zaplatenia sumy 3.800,-€ spolu s príslušenstvom ako aj náhrady trov konania titulom Zmluvy o pôžičke.

Podaný návrh odôvodnila tým, že navrhovateľka ako veriteľka uzatvorila dňa 14.11.2011 s odporkyňou ako dlžníčkou Zmluvu o pôžičke, ktorej predmetom bolo poskytnutie peňažných prostriedkov vo výške 3.800,-€. Odporkyňa sa zaviazla vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v splátkach po 500,-€ mesačne.

Súd vo veci vydal dňa 26.05.2014 Platobný rozkaz č.k. 32Ro/461/2014-11.

Proti Platobnému rozkazu podala odporkyňa v zákonom stanovenej lehote odôvodnený odpor. V podanom odpore uviedla, že navrhovateľkou uplatňovaná istina nezodpovedá skutočnosti, pretože podľa jej evidencie doposiaľ uhradila navrhovateľke inú sumu ako je tá, ktorá je uvedená v platobnom rozkaze. Poukázala na skutočnosť, že navrhovateľke uhradila sumu 1.200,-€ a to vkladmi v hotovosti na navrhovateľkou určený bankový účet.

Podaním zo dňa 22.10.2014 zobrala navrhovateľka žalobu v časti o zaplatenie sumy vo výške 1.200,-€ spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 1.200,-€ od 10.04.2013 do zaplatenia späť. S poukazom na vyššie uvedené súd konanie v tejto časti zastavil, pričom Uznesenie č.k. 16C/233/2014-48 nadobudlo právoplatnosť dňa 05.03.2015.

Súd vo veci nariadil pojednávanie a vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľky, výsluchom odporkyne, výsluchom svedkyne G. T., listinnými dôkazmi predloženými účastníkmi konania (Zmluva o pôžičke, Výpis zo živnostenského registra odporkyne, výpismi z účtu) a zistil tento skutkový stav:

Dňa 14.11.2011 bola medzi účastníkmi konania uzavretá Zmluva o pôžičke, ktorej predmetom bolo poskytnutie sumy vo výške 3.800,-€ navrhovateľkou odporkyni. Odporkyňa ako dlžníčka podpisom Zmluvy potvrdila prevzatie požičanej čiastky, pričom dlžnú čiastku sa zaviazala vrátiť navrhovateľke v mesačných splátkach vo výške 500,-€.

Navrhovateľka vo výpovedi pred súdom uviedla, že jej otec jej požičal sumu 4.000,-€ s tým, že ona ich požičala odporkyni. Peniaze poskytla odporkyni na prenájom cukrárne s tým, že keď jej otec požičiaval peniaze podmienil to tým, že syn odporkyne a otec jej dieťaťa bude spolu s odporkyňou podnikat' v cukrárni a ona bude na materskej dovolenke. Odmietla tvrdenia odporkyne, že peniaze boli určené na spoločné podnikanie navrhovateľky s odporkyňou. Pôžička mala byť splácaná v pravidelných mesačných splátkach vo výške 500,-€, avšak odporkyňa raz zaplatila sumu 500,-€ a to dňa 30.01.2013, potom zaplatila dňa 23.12.2013 sumu 125,-€, dňa 16.12.2013 sumu 125,-€, 08.04.2013 sumu 100,-€ a dňa 09.04.2013 sumu 100,-€.

Právna zástupkyňa navrhovateľky vo svojom prednese pred súdom uviedla, za predpokladu riadneho dodržania zmluvných podmienok mala byť pôžička zaplatená do 8 mesiacov, pričom prvé plnenie zo strany odporkyne bolo realizované až dňa 02.12.2012 t.j. 13 mesiacov od poskytnutia pôžičky.

Odporkyňa vo výpovedi pred súdom uviedla, že v čase keď spoznala navrhovateľku tá žila s jej synom a mali spolu dieťa. Odporkyňa vtedy prevádzkovala Bistro vo Vrakuni, pričom s navrhovateľkou sa dohodli, že zoberú do prenájmu cukráreň na T. Z. H. R.. Odporkyňa v tom čase nemala dosť finančných prostriedkov pričom navrhovateľka jej povedala, že si požičia peniaze od otca. Navrhovateľka priniesla sumu 3.800,-€, ktorú následne požičala odporkyni. Podľa tvrdení odporkyne išlo o peniaze určené na spoločné podnikanie, s tým, že vklad navrhovateľky do ich spoločného podnikania bude vo výške 2.000,-€ a vklad odporkyne bude tiež 2000,-€. Tieto peniaze postačovali iba na to, aby dali predmetný priestor do poriadku. Ďalšie náklady spojené s prevádzkou cukrárne financovala odporkyňa.

Svedkyňa Miroslava Horváthová vo výpovedi pred súdom uviedla, že u odporkyni brigádovala v čase, keď odporkyňa prevádzkovala predmetnú cukráreň. K okolnostiam ohľadom uzavretia Zmluvy o pôžičke sa vyjadriť nevedela. V čase keď začala brigádovať v prevádzke cukrárne chodievala do cukrárne aj navrhovateľka s deťmi. Syn odporkyne pracoval v cukrárni ako čašník. Podľa § 498 OZ záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa § 491 ods. 1 OZ, z platného záväzku je dlžník povinný niečo dať, konať, niečoho sa zdržať alebo niečo strpieť a veriteľ je oprávnený to od neho požadovať.

Podľa § 657 OZ, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa § 658 ods.1 Občianskeho zákonníka, pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úrok.

Podstatnou náležitosťou zmluvy o pôžičke je teda prenechanie veriteľom dlžníkovi veci určené podľa druhu a to najmä peniaze so záväzkom dlžníka vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu. Ide o dvojstranný právny úkon, kde forma nie je podstatná, teda postačila by aj ústna dohoda. Nevyhnutným predpokladom Zmluvy o pôžičke tak ako každej zmluvy je zhodná vôľa oboch strán. Pôžička je reálny kontrakt, kde okrem samotného uzavretia zmluvy je potrebné aj reálne odovzdanie predmetu pôžičky dlžníkovi.

V danom prípade navrhovateľka preukázala existenciu Zmluvy o pôžičke, čím preukázala existenciu záväzku odporkyne voči nej. Medzi účastníkmi konania nebola sporná skutočnosť, že navrhovateľka odovzdala odporkyni sumu 3.800,-€, ktorú sa odporkyňa zaviazala vrátiť navrhovateľke v splátkach po 500,-€. Odporkyňa v konaní nepreukázala svoje tvrdenia o tom, že peňažné prostriedky, ktoré dňa 14.11.2011 od odporkyne prevzala mali byť použité na spoločné podnikanie s tým, že odporkyňa bola na základe tejto dohody povinná vrátiť navrhovateľke iba sumu 2000,-€. Existencia takejto dohody medzi účastníkmi konania nebola preukázaná ani svedeckou výpoveďou ani listinnými dôkazmi. Vzhľadom na vyššie uvedené mal súd za to, že odporkyňa pred súdom nepreukázala skutočnosti, ktoré by existenciu práva navrhovateľky na zaplatenie tejto sumy vylučovali.

V zmysle ust. § 120 ods. 1 O.s.p. účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Z citovaného ustanovenia vyplývajú základné práva a povinnosti účastníkov občianskeho súdneho konania, ktorým je tvrdiť skutkové okolnosti, z ktorých účastník odvodzuje svoje právo alebo povinnosť protistrany a označiť dôkazy, ktorými chce účastník konania preukázať pravdivosť ním tvrdených skutočností. Povinnosť tvrdiť skutkové okolnosti je elementárnou povinnosťou účastníka konania, a to najmä navrhovateľa. Povinnosť tvrdenia je úzko spojená s dôkazným bremenom. Povinnosť označiť dôkazy sa vzťahuje na označenie dôkazov preukazujúcich pravdivosť skutkových tvrdení, pričom splnenie tejto povinnosti nie je možné od účastníka konania vynucovať. Jej nesplnenie má spravidla významné dôsledky pre rozhodnutie vo veci samej. Neunesenie dôkazného bremena totiž znamená neúspešnosť účastníka v spore. Predmet dôkazného bremena, ktorý je povinný účastník dokazovať, sa odvíja od charakteru uplatneného nároku a odvíja sa aj od hmotného práva. V dôkaznej povinnosti existujú výnimky. Jednou je tzv. negatívna dôkazná teória, na ktorú navrhovateľ poukazuje. Vychádza z toho, že nemožno od nikoho vyžadovať preukázanie negatívnej skutočnosti, naopak účastník musí preukázať pozitívne skutočnosti, ktoré vedú k negatívnemu skutkovému zisteniu.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti súd návrhu navrhovateľky vyhovel a rozhodol tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

O úrokoch z omeškania s plnením peňažného dlhu a o ich výške rozhodol súd podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády SR. č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka a priznal navrhovateľke úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 2.600,-€ od 10.04.2013 t.j. odo dňa nasledujúceho po zaplatení poslednej splátky až do zaplatenia ako aj úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 3.800,-€ od 15.11.2011 do 01.12.2012 (02.12.2012 odporkyňa uhradila prvú splátku v zmysle Zmluvy o pôžičke).

O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 142 ods. 1 O.s.p. a priznal navrhovateľovi, ktorý mal vo veci plný úspech náhradu trov konania, predstavujúcich navrhovateľom uhradený súdny poplatok za žalobu vo výške 183,70,- € a trovy právneho zastúpenia vo výške 1.000,50 €, ktoré súd vyčíslil v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov.

Podľa § 10 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. je základná sadzba tarifnej odmeny z tarifnej hodnoty veci 2.800,- € vo výške 101,25 € za jeden úkon právnej služby. Podľa § 13a ods. 1 písm. a), d), § 16 ods. 3 cit. vyhl. súd priznal advokátovi navrhovateľky odmenu za deväť úkonov právnej služby vrátane režijného paušálu a DPH nasledovne:

- 1.) prevzatie a príprava veci 04.03.2014 - 101,25 € + režijný paušál 8,04 € za rok 2014 + 20 % DPH
- 2.) podanie žaloby na súd 04.03.2014 - 101,25 € + režijný paušál 8,04 € za rok 2014 + 20 % DPH
- 3.) písomné vyjadrenie k odporu urobené na výzvu súdu zo dňa 22.10.2014 - 101,25 € + režijný paušál 8,04 € za rok 2014 + 20 % DPH
- 4.) účasť na pojednávaní konanom dňa 27.02.2015 - ? z tarifnej odmeny 101,25 € + režijný paušál 8,39 € za rok 2015 + 20 % DPH, § 13a ods. 4 veta druhá Vyhlášky)
- 5.) účasť na pojednávaní konanom dňa 18.03.2015 - 101,25 € + režijný paušál 8,39 € za rok 2015 + 20 % DPH
- 6.) účasť na pojednávaní konanom dňa 17.06.2015 - ? z tarifnej odmeny 101,25 € + režijný paušál 8,39 € za rok 2015 + 20 % DPH, § 13a ods. 4 veta druhá Vyhlášky)
- 7.) účasť na pojednávaní konanom dňa 16.10.2015 - 101,25 € + režijný paušál 8,39 € za rok 2015 + 20 % DPH
- 8.) písomné podanie označené ako záverečné zhrnutie urobené na výzvu súdu zo dňa 22.10.2015 - 101,25 € + režijný paušál 8,39 € za rok 2015 + 20 % DPH
- 9.) účasť na pojednávaní konanom dňa 13.11.2015 - 101,25 € + režijný paušál 8,39 € za rok 2015 + 20 % DPH

Spolu teda náhrada trov právneho zastúpenia priznaná právnemu zástupcovi navrhovateľky predstavuje sumu vo výške 1.000,50 €.

Súd nepriznal právnemu zástupcovi navrhovateľky tarifnú odmenu z úkon právnej služby označený ako návrh na mimosúdne vyriešenie veci a za úkon označený ako stanovisko k odročeniu, nakoľko tieto písomné stanoviská neboli urobené na výzvu súdu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Bratislava II na Krajský súd Bratislava, písomne, v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p., odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie zhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.